

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.I.], 1711

XXV. Israëlitarum profectio per deserta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

nim, quā fugiebant illi, conjunctisque denuo fluctibus; Canchres Rex, & quotquot tempestas cœlestis reliquos fecerat, cum omnibus bellici furoris instrumentis, apparatūque, sepulti sunt, Arabici sūnus voragine, ne nuntiō quidem tantæ cladis superstite emergente. Hebræi enatantia cadavera lœti spoliârunt, armatique detractis, quæ proxima nocte formidârant, telis, salutem ex inimicis induerunt; loricas illas, & galeas, ac thoraces ferreos in suite. gumenta vertentes, quæ fornaces olim Ægyptiæ procuderant in eorum exitum. Secutum est epinicionum, Mose quidem viris, *Mariā* vero Mose forore, suo sexui præcinentibus. Hic finis Cenchræ fuit Pharaonis; Regis quondam Ægyptiorum; exagitatoris Hebræorum; contemptoris magni DEI; iudicatoris divinæ voluntatis; contumacium omnium exempli singularis; & hodie Tartareæ fornacis incolæ: cuius ille sempiternos ad ignes, descendit, Ægypto comite, medias per undas. Enim verò sentit nunc, qualem laceſſiverit Dominum. Jacet æternum perditus, & cum illo jacebunt, quicunque putant, se posse illudete Divis.

NAR. XXV.

ISRAELITARUM PROFECTIO PER DESERTUM, ET MIRABILIA DEI IN EOS BENEFICIA.

Exodi 15. 16 17. Anno M. 2544. ante Ch 1509.
Anno primo ab exitu ex Ægypto.

For-

Fortuna levis est: levius cor humanum. Nuper exoptata nauseat, & non pridem fastidit requirit. Post siccum Maris Erythraei transiit, cum triduo integrō nulla potabilis aquae fieret copia, venerunt Hebrei ad locum (nomen eius *Mara*) undis quidem divitem, sed quarum amarites, sitientium elusit desiderium; unde querulum exortum est murmur; cui compescendo Moses certi generis lingnum à D E O ostensum immitit in aquas, easque momentò reddit dulces, & gustatu suaves; sive vis ea nativa fuerit ligni, hactenus ignorata, sive tum primū ad præsentem usum à Deo indita.

Unum jam mensem in itinere faciendo, & comediatum absumperant, cum infelicitatis suæ cum priore fortuna, quam sibi stolidè fixerant, & inopiae, cum copia contentionē, in improbas iterum querelas & minas, adversus Mosen & Araonem, duces suos, prorumpunt male domita capita, repolcunt cum expostulationibus ollas carnium in Ægypto relietas, flagellorum & diræ servitutis protervi oblii Apellæ. Quorum murmuratio cum ipsum pugnaret in DEUM, istamen quasi aliquod provocatus obsequiō, non necessitati tantum alimenta, sed gulæ quoque delicias subministrat, convolante tanta vi coturnicum, ut tertium in mensem omni multitudini sufficerent.

Nec eo munere contenta Divina Liberalitas, suavissimum ex æthere manna effudit, in pruinæ modum, per omnem castrorum circuitum latè terram obtegentis, quod sive elixum cacabis, sive fríxum in furnis; sive incoctum etiam, seu crudum, neque

fractum, ut quemvis desiderabilem proborum pa-
lato saporem repræsentabat: sic impijs murmurato-
ribus, in pœnam & nauseam cessit, siliquas & furfu-
ra se mandere creditibus; adeò lingua maledica
gustum omnem perdiderat. Concurrebant in eo
cibi prodigo complura miranda; nam dimensum in
singula quotidie capita, cœlitus præscriptum, (He-
breis *Gomor Græcis chænix*) erat commune viro,
puerisque; neque plus colligere poterat manus ava-
rior; neque minus, parcior; esca nec servanda in
diem posterum, nisi putridam vellent: nec æstuan-
te sole relinquenda in agro, quippe calore diffluxu-
ra: sexto quovis die cadebat copiosior, etiam in sep-
timum seu Sabbathum suffectura; idque per annos
omnino quadraginta; totô nimirum peregrinationis
Israëliticæ, per deserta, tempore. Et tamen inven-
tæ sunt fauces, quæ nauseabant has delicias. Ægyp-
tio cucumere, peponéque corruptæ.

Vix ea seditione compositâ; quis credat, aliæ su-
per alias sunt exortæ. Nam cùm progressi, castrâ-
que metati in regione *Raphidin* penuriâ laborarent
aquæ dicam, an hauriendæ è DEO fiduciæ; rursu-
ad superba jurgia, & impias adversùs cælestè Nu-
men querelas convertuntur; erant in medio bene-
ficiorum divinorum cursu, quibus diu noctuque fo-
vebantur; erant in clara luce miraculorum, quæ
omnium perstringebat oculos; illi tamen pro eo, de-
missis ut à cælo precibus siti remedium efflagitarent,
tumultuosis vocibus Mosi lapidationem intentant,
nisi mox aquas unde unde eliceret; insolentiâ suâ, Di-
vinæ quoque præsentiaæ ac gubernationis, tot jam pro-
digij demonstrataæ experimentum capturi. Meruiſ-

H

ſet

et hæc linguae protervia, siccas ut intra fauces contabesceret, nisi cum perduellum contumacia misisset certare DEI clementia, beneficijs odia pensandô. Percutitur igitur Numinis jussu petra *Hosba*, eâ ipsâ virgâ, quâ Moses potentiam, cœlo terraque dominantem, saepius jam per prodigia pallam fecit. Et ecce! erumpit latex non minore limpideitate, quam copiâ, sitimque simul & obmurmurationem extinguit.

Hanc cœli gratiam statim consecuta est alia, quando in Arabiam Petræam delati, *amalecitarum* fines attigerunt. Erant iij ab *Amalece*, Esavi nepote, oriundi; quorum rex partim inveteratô in Jacobi posteros odiô, ob præceptam patris *benedictionem*, partim metuens populationem agris; excitâ oppidatum jumentute, potentibus transitum, negavit; quod si amis viam sibi aperire conarentur, sperabat integris viribus, & recenti milite, se fessos itineribus & comedatuum inopiâ, facile superaturum. Quare per exploratores Moses cognitâ, fortissimum quemque bellatorum deligit, iisque *Iosuen* seu *Iesum* imperatorem præficit, aleamque pugnæ committit. Iple cum fratre *Aarone* & *Hure*, Mariæ sororis marito, ascendit collem montis Horebi, procumbit in preces extentis cœlo brachijs. Conseritur interea prælulum; mirares! pendet victoria ab inermi. Viccit Hebræus, levante manus in altum Mose; succumbit, succumbente precantis habitu. Aaron igitur & Hur sustentant fatigati Ducis brachia simul, & victoriam; quæ cum die finem habuit, Amalecitis cum suo rege fusis, fugatis, trucidatis, & opimis inde spoliis relatis. DEO victoriæ datori exstru-

duara parata sacrificia, beneficij memoria dicata; Amalecitarum omnis posteritas, decretō Numinis, diris & cædibus devota. Usque adeò severa vindicta incumbit illis, qui in eos, quos DEUS in oculis habet, crudelitatem exercent, quemadmodum Amalecitæ Hebrææ genti innoxium transitum petentiferrum & furorem obiecerunt.

NARRATIO. XXVI.
LEGISLATIO DECA-
LOGI. ADORATIO VITULI-
AUREI ULTRICES GULOSORUM POE-
NÆ: ET MARIÆ, SORORIS MOSIS.
 Exodi. 19. 20. 24. 32. 24. Numer. 11. 12. 20. An.
 M. 25.44. & 2545. 2575. Ante Ch. 1507.
 1508. & 1478.

Motis ex Horebo castris, ad montem ubi Si-
 nam confederunt Hebræi, Moses inter-
 pres & internuntius inter DEUM & popu-
 lum, ascendit in jugum, accipitque responsa Numi-
 nis, quibus gens Israëlitica in peculiarem favorem
 deligitur, & adoptatur, magnis adjunctis promissis,
 si vicissim obsequia, fidemque spondeat. Quod
 omnium mox consensu, verbis magis præstitum,
 quam factis. Sub hæc constituti per circuitum
 montis termini, ultra quos, pœnâ mortis propositâ,
 non progredi, consistere liceret. Fortè mirabitur
 quispiam, suam à DEO legem, inter tonitrua ter-
 rorèisque promulgatam. Verum uti necesse est,

H 2

amor